

VENDIM
Nr.10, datë 12.9.2007

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të përbëra nga:

Thimjo Kondi	kryetar
Artan Hoxha	anëtar
Gani Dizdari	anëtar
Ylvi Myrtja	anëtar
Nikoleta Kita	anëtare
Agron A.Lamaj	anëtar
Spiro Spiro	anëtar
Perikli Zaharia	anëtar
Evjeni Sinoimeri	anëtare
Irma Bala	anëtare
Ardian Dvorani	anëtar
Besnik Imeraj	anëtar
Fatos Lulo	anëtar
Ardian Nuni	anëtar

në seancën gjyqësore të datës 12.9.2007, mori në shqyrtim çështjen civile që i përket:

PADITËS: Jorgji Kore, përfaqësuar nga av.Genc Cifligu.

E PADITUR: Drejtoria e Përgjithshme e Doganave, përfaqësuar nga juristët Ervina Domi e Shamet Shabani.

OBJEKTI I PADISË: Detyrimin e palës së paditur, Drejtorinë e Përgjithshme të Doganave, të më shpërblejë dëmin për shkak të zgjidhjes së menjëhershme dhe pa shkaqe të kontratës së punës nga punëdhënësi në masën 20 e ½ të pagave mujore, si dhe rikthimin në pozicionin e mëparshëm të punës.

BAZA LIGJORE: Nenet 144, 145, 146, 155 të ligjit nr.7961, datë 12.7.1995 “Kodi i Punës i Republikës së Shqipërisë”, (i ndryshuar), pika 19 e vendimit të Këshillit të Ministrave nr.172, datë 29.3.2006 “Për disa shtesa dhe ndryshime në vendimin e Këshillit të Ministrave nr.205, datë 13.4.1999 “Për dispozitat zbatuese të Kodit Doganor”, (i ndryshuar)”, nenet 32 dhe 153 të Kodit të Procedurës Civile.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor, Tiranë, me vendimin nr.2340, datë 2.4.2007 ka vendosur:

Nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor të çështjes civile me nr.709 akti.

Kundër vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë, Tiranë, në bazë të nenit 472 të Kodit të Procedurës Civile, kanë ushtruar ankim të veçantë pala e paditur, Drejtoria e Përgjithshme e Doganave, si dhe pala paditëse, Jorgji Kore, të cilët kërkojnë prishjen e këtij vendimi dhe kthimin e çështjes për vazhdimin e gjykimit në këtë Gjykatë, duke parashtruar shkaqet e mëposhtme:

Shkaqet e parashtruara në ankimin e të paditurit, Drejtoria e Përgjithshme e Doganave:

- Gjykata ka gabuar në përfundimin e arritur, duke iu referuar Kodit Doganor, se nëpunësi doganor i kategorisë C2 gëzon statusin e nëpunësit civil, pasi sipas nenit 2 të ligjit nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit të shërbimit civil” punonjësit e doganës nuk përfshihen në nëpunës të shërbimit civil.

- I gabuar është dhe referimi që gjykata iu bën vendimeve të Këshillit të Ministrave me nr.686, datë 2.11.2005, nr.172, datë 29.3.2006 “Për disa shtesa dhe ndryshime në vendimin e Këshillit të Ministrave nr.205, datë 13.4.1999”, pasi dihet se rregullimi i marrëdhënieve të punës bëhet me ligj, që në rastin konkret me dispozita të Kodit Doganor dhe që parashikon Kodin e Punës dhe jo ligjin nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil”.

- Nëse do t'i referoheshim dispozitave përkatëse të Kodit Doganor, në asnjë dispozitë të tij nuk gjejmë të përcaktuar shprehimisht, madje as në kuptim të gjerë të tij, se nëpunësi doganor gëzon statusin e nëpunësit civil.

- Dhe po t'i referohemi nenit 14 të Kodit Doganor, nuk mund të mos konstatojmë se ligjvënësi në këtë dispozitë nuk ka përcaktuar se nëpunësi i administratës doganore përfshihet në punonjës me status të shërbimit civil, për më tepër që ligji të cilit i referohet kjo dispozitë e Kodit Doganor, është shfuqizuar aktualisht.

Shkaqet e parashtruara në ankimin e paditësit Jorgji Kore:

- Vendimi i gjykatës për nxjerrjen jashtë juridiksionit të padisë së ngritur nga paditësi Jorgji Kore, është një vendim i marrë në interpretim të gabuar të ligjit dhe konkretisht të dispozitave të cilat rregullojnë marrëdhëniet e punës në Drejtorinë e Përgjithshme të Doganave dhe të degëve të saj vartëse.

- Të gabuara janë dhe arsyetimet e gjykatës që mbështetet në nenet 13/2, 3 dhe 14 të Kodit Doganor, në një kohë në asnjë nga këto nuk përcaktohet që personeli gëzon statusin e nëpunësit civil, por vetëm që rekrutimi i këtij personeli bëhet mbi bazën e rregullave të parashikuara në ligjin “Për shërbimin civil”.

- Gjykata duhej të kishte pasur parasysh ligjin nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil”, pasi është ky ligj që përcakton se cilët persona gëzojnë këtë status dhe mbi cilat institucione ky ligj shtrin fushën e veprimtimit të tij dhe është neni 3 që e përcakton.

- Në vendimet e Këshillit të Ministrave që kanë dalë në zbatim të Kodit Doganor, që është një ligj i posaçëm mbi bazën e të cilit rregullohen dhe marrëdhëniet e punës së personelit doganor, ku është rregulluar dhe procedura e largimit të nëpunësve të nivelit C2 në doganë, që nuk është e njëjtë me procedurën e përcaktuar në ligjin nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil”.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin e datës 3.7.2007 ka vendosur:

“Dërgimin e çështjes për gjykim Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë me qëllim unifikimin e praktikës gjyqësore”.

KOLEGJET E BASHKUARA TË GJYKATËS SË LARTË,

pasi dëgjuan relacionin e gjyqtarëve Ardian Dvorani dhe Evjeni Sinoimeri, mbrojtjen e përfaqësuesit të palës paditëse, avokatin Genc Cifligu, që kërkoi prishjen e vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë, Tiranë dhe dërgimin e çështjes në atë Gjykatë për vazhdimin e gjykimit, mbrojtjen e përfaqësuesve të palës së paditur, juristët Ervina Domi e Shamet Shabani, që kërkuan prishjen e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor, Tiranë dhe dërgimin e çështjes në atë Gjykatë për vazhdimin e gjykimit, dhe pasi biseduan çështjen në tërësi,

VËREJNË:

Vendimi nr.2340, datë 2.4.2007 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor, Tiranë me të cilin është nxjerrë jashtë juridiksionit gjyqësor çështja civile me palë paditëse Jorgji Kore dhe të paditur Drejtorinë e Përgjithshme të Doganave, me objekt kundërshtimin e aktit administrativ të largimit nga puna të paditësit dhe zgjidhjen e pasojave që rrjedhin prej tij, duhet të priset për zbatim të gabuar të ligjit dhe çështja duhet të dërgohet pranë asaj Gjykate për vazhdimin e gjykimit.

Rezulton nga vendimi i gjykatës së faktit dhe aktet e administruara gjatë shqyrtimit të çështjes objekt gjykimi se, paditësi Jorgji Kore ka qenë në marrëdhënie pune pranë palës së paditur me detyrë doganier i verifikimit në degën e doganës Gjirokastrë. Ky pozicion pune i përket kategorisë C2 “nëpunës civil ekzekutues”, sipas dispozitave të ligjit nr.8449, datë 27.1.1999 “Kodi Doganor i Republikës së Shqipërisë” dhe atyre akteve nënligjore të nxjerra në bazë e për zbatim të tij.

Me urdhrin nr.4877/12, datë 8.5.2006 të palës së paditur është vendosur që ndaj paditësit të jepet masa disiplinore e “largimit nga puna” me motivacionin “për marrje pjesë aktive në fushatën elektorale”. Sipas përmbajtjes së urdhrit, ky akt motivohet dhe gjen mbështetje në kryerjen e veprimeve të lartpërmendura, si akte që vijnë në kundërshtim me Kodin e Etikës në Shërbimin Doganor (pikat 7, 7.1 dhe 7.2), me urdhrat e Drejtorit të Përgjithshëm të Doganave nr.3619, datë 24.5.2002 “Mbi kodin e sjelljes në zgjedhjet parlamentare 2005”, atij me nr.4028, datë 9.6.2005, me ligjin nr.9131, datë 8.9.2003 “Për rregullat e etikës në administratën publike”, me dispozitat e vendimit të Këshillit të Ministrave nr.686, datë 2.11.2005 që ka ndryshuar vendimin e Këshillit të Ministrave nr.205, datë 13.4.1999, si dhe të vendimit të Këshillit të Ministrave nr.305, datë 13.6.2000

“Për disiplinën në shërbimin civil”.

Paditësi e kundërshton gjyqësisht urdhrin me të cilin i është dhënë masa disiplinore e largimit nga puna, duke u mbështetur jo vetëm në Kodin e Punës, por, ndërmjet të tjerash edhe në pikën 19 të kreut VI, titulli II, pjesa I të vendimit të Këshillit të Ministrave nr.172, datë 29.3.2006, sipas së cilës: “kundër vendimeve disiplinore të administratës doganore mund të ushtrohet ankimi në gjykatën e rrethit brenda 30 ditëve nga komunikimi i vendimit”.

Në vijim të gjykimit të çështjes, mbështetur në nenin 59 të Kodit të Procedurës Civile, gjykata e faktit, kryesisht, ka marrë në shqyrtim, nëse kjo çështje bën pjesë në juridiksionin gjyqësor apo në atë administrativ. Gjykata e faktit ka arritur në përfundimin se paditësi nuk duhet të ngrinte padi drejtpërdrejt në gjykatën e shkallës së parë, sepse paraprakisht duhet të ezaurojë rrugën administrative të ankimit të aktit administrativ objekt shqyrtimi, duke iu drejtuar Komisionit të Shërbimit Civil. Në këtë përfundim, gjykata e faktit ka arritur, pasi ka çmuar se paditësi nuk është punonjës i zakonshëm i administratës doganore, por gëzon statusin e nëpunësit civil, me të gjitha të drejtat dhe detyrimet që burojnë nga ky status.

Sipas gjykatës së faktit, paditësi është marrë në punë mbi bazën e konkurrimit, ashtu siç parashikon Kodi Doganor (neni 14/2), si dhe ligji nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil”. Lidhur me dispozitat e vendimit nr.172, datë 29.3.2006 të Këshillit të Ministrave, i cili parashikon ankimin e drejtpërdrejtë në gjykatë për këtë kategori punonjësish, gjykata argumenton se, në hierarkinë e akteve normative ligjet qëndrojnë mbi aktet normative të Këshillit të Ministrave dhe, për rrjedhojë, këto të fundit nuk duhet të vijnë në kundërshtim me ligjet. Gjykata ka konstatuar se ky akt vjen në kundërshtim me ligjin nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil” që parashikon një procedurë të ndryshme ankimi, ndaj dhe nuk duhet të merret në konsideratë.

Ndaj vendimit të gjykatës së faktit kanë bërë ankim të veçantë të dyja palët ndërgjyqëse, të cilat pretendojnë se të gjithë punonjësit e administratës doganore nuk përfshihen në kategorinë e nëpunësve të shërbimit civil të parashikuar nga dispozitat e ligjit nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil”. Vendimi i Këshillit të Ministrave nr.205, datë 13.4.1999, i ndryshuar me vendimin nr.686, datë 2.11.2005, si dhe aktet e tjera nënligjore të dala për zbatim të Kodit Doganor, nuk bëjnë rregullimin e marrëdhënieve të punës. Rregullimi i këtyre të fundit bëhet me ligj që në rastin konkret është Kodi Doganor, për aq sa ai shprehet, dhe Kodi i Punës.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke vlerësuar rëndësinë e pretendimeve të parashtruara në ankimet e veçanta të të dyja palëve ndërgjyqëse, si dhe duke çmuar se praktika gjyqësore, në gjykatat më të ulëta, ashtu edhe në kolegjet e veçanta të Gjykatës së Lartë, jo vetëm pas daljes së vendimit të Këshillit të Ministrave nr.172, datë 29.3.2006, por edhe më parë ka pasur luhatje lidhur me procedurat e ankimit kundër vendimeve të administratës doganore, e ka dërguar çështjen para Kolegjeve të Bashkuara për unifikimin e praktikës gjyqësore. Kolegjeve u janë shtruar për zgjidhje këto probleme:

1. *Ligji nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil” nuk i përfshin në mënyrë të shprehur në fushën e veprimit të tij punonjësit e administratës doganore, në një kohë që të gjitha aktet ligjore e nënligjore që u cituan më lart referojnë në këtë ligj lidhur me procedurat e rekrutimit, kategorizimin e vendeve të punës, si dhe masat disiplinore e procedurat e ankimit kundër tyre. Në këto rrethana a do të konsiderohen punonjësit e administratës doganore si nëpunës të shërbimit civil?*

2. *Referimi në ligjin nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil”, lidhur me procedurat e ankimit kundër vendimeve të administratës doganore për largimin nga puna, është bërë me vendime të Këshillit të Ministrave. Nëse punonjësit e administratës doganore do të konsiderohen nëpunës të shërbimit civil, çfarë fuqie do të kishte vendimi i Këshillit të Ministrave nr.172, datë 29.3.2006, i cili parashikon ankimin drejtpërdrejt në gjykatë.*

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë vërejnë se, për efekt të unifikimit të praktikës gjyqësore, të njëjtat çështje si më sipër, në thelb, ato i kanë vënë në bisedim duke u dhënë përgjigje ezaurose me vendimin nr.8, datë 12.9.2007 të këtyre Kolegjeve.

Në vendimin unifikues nr.8, datë 12.9.2007, Kolegjet e Bashkuara konkludojnë se “si statusi i një kategorie të caktuar punonjësish, ashtu dhe juridiksioni i organeve që shqyrtojnë dhe zgjidhin ankimet ndaj vendimeve lidhur me këtë kategori, janë çështje që, nga natyra e tyre, përcaktohen me ligj dhe jo me akte nënligjore”.

Më tej, në atë vendim unifikues “Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë arrijnë në përfundimin se ligji nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil” nuk shtrihet mbi punonjësit e

administratës doganore. Këta të fundit nuk e kanë fituar ndonjëherë këtë status me ligjin e mëparshëm dhe nuk e gëzojnë as me këtë ligj”.

Në këtë gjykim, për efekt të unifikimit të praktikës gjyqësore, Kolegjet e Bashkuara vunë në bisedim mënyrën se si do të procedohet me çështjet që janë në shqyrtim.

Në lidhje me punonjësit e sistemit doganor, apo me raste të tjera kur punonjësit nuk janë subjekte të legjislacionit për statusin e nëpunësit civil, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë çmojnë procedura ankimore ndaj aktit me të cilin është dhënë masa disiplinore, duke iu drejtuar fillimisht juridiksionit administrativ, Komisionit të Shërbimit Civil dhe me pas, ankimi në gjykatë, përbën zbatim të gabuar të ligjit. Duke qenë se procedura e ndjekur ka qenë që në fillim e gabuar, e bën të gjithë procesin të kundërligjshëm.

Në këto raste, juridiksioni për shqyrtimin e ankimit ndaj aktit të dhënies së masës disiplinore është ai gjyqësor dhe jo ai administrativ. Për pasojë, si baza ligjore e përcaktuar, ashtu edhe ndërgjyqësia, që eventualisht mund të krijohet në gjykimin e mosmarrëveshjes me përfshirjen e Komisionit të Shërbimit Civil, konsiderohen të gabuara.

Bazuar në sa arsyetohet më sipër, Kolegjet e Bashkuara arrijnë në përfundimin unifikues se:

Padia në këtë rast është vetë ankimi që paditësi mund t'i ketë drejtuar fillimisht Komisionit të Shërbimit Civil për kundërshtimin e aktit administrativ të dhënies së masës disiplinore, por që gabimisht në vend që t'i jetë drejtuar gjykatës kompetente të rrethit gjyqësor, në fakt i është drejtuar këtij Komisioni. Duke qenë se një ankim i tillë konsiderohet kërkesëpadi, mosmarrëveshja hyn në juridiksionin gjyqësor dhe duhet të shqyrtohet nga gjykata kompetente, sipas rregullave procedurale për gjykimin në shkallë të parë.

Kolegjet e Bashkuara çmojnë se përbën shkelje të ligjit, me pasojë cenueshmërinë e vendimit të gjykatës dhe të vendimit të Komisionit të Shërbimit Civil, ndjekja e rrugës administrative për kundërshtimin e aktit të dhënies së masës disiplinore në atë Komision dhe, më pas, ajo e rrugës gjyqësore.

Padia duhet të ngrihet në gjykatën kompetente të rrethit gjyqësor duke iu referuar dispozitave të Kodit të Punës, Kodit të Procedurës Civile dhe atyre të ligjeve të tjera të posaçme që eventualisht përmbajnë rregulla specifike të lidhura me mosmarrëveshjen që i parashtrohet shqyrtimit gjyqësor.

Ndërsa, nëse janë dhënë, vendimet e Komisionit të Shërbimit Civil dhe të gjykatave me objekt, shkak ligjor e ndërgjyqësi si më sipër, duhet të prishen dhe shfuqizohen respektivisht dhe aktet e gjykimit të çështjes duhet t'i kalojnë për juridiksion e kompetencë gjykatës përkatëse të shkallës së parë, referuar neneve 36, 43/2, 53 e 54 të Kodit të Procedurës Civile. Në rigjykim, gjykata duhet të orientojë palët lidhur me sa është konkluduar dhe mbetet në disponimin e paditësit që të bëjë rregullimet përkatëse lidhur me shkakun dhe objektin e padisë, referuar dispozitës së nenit 185 të Kodit të Procedurës Civile.

Në rrethana të tilla, për efekt të zgjidhjes së çështjes në gjykim, Kolegjet e Bashkuara çmojnë se gjykata e faktit ka gabuar, kur ka arritur në përfundimin që *“paditësi nuk duhet të ngrinte padi drejtpërdrejt në gjykatën e shkallës së parë, sepse paraprakisht duhet të ezaurojë rrugën administrative të ankimit të aktit administrativ objekt shqyrtimi, duke iu drejtuar Komisionit të Shërbimit Civil”.*

Komisioni i Shërbimit Civil është i ngarkuar me ligj që të zgjidhë ankimet ndaj vendimeve që lidhen vetëm me ata punonjës që gëzojnë statusin e “nëpunësit civil”. Meqenëse paditësi Jorgji Kore nuk e gëzon këtë status, është e bazuar në ligj zgjedhja e tij për ngritjen e padisë drejtpërdrejt në gjykatën e shkallës së parë, me shkak ligjor dhe objekt të mbështetur posaçërisht edhe në dispozitat e Kodit të Punës dhe të Kodit Doganor. Prandaj, çështja objekt gjykimi është në juridiksionin gjyqësor dhe gjykata e faktit duhet të vazhdojë shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, në mbështetje të pikës 2 të nenit 141 të Kushtetutës, të shkonjës “a” të nenit 17 të ligjit nr.8588, datë 15.3.2000 të ligjit “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Lartë të Republikës së Shqipërisë” dhe të nenit 63 të Kodit të Procedurës Civile,

VENDOSËN:

Prishjen e vendimit nr.2340, datë 2.4.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor, Tiranë dhe dërgimin e çështjes në po atë gjykatë për vazhdimin e gjykimit.

Ky vendim për njehsimin e praktikës gjyqësore, dërgohet për botim në Fletoren Zyrtare.